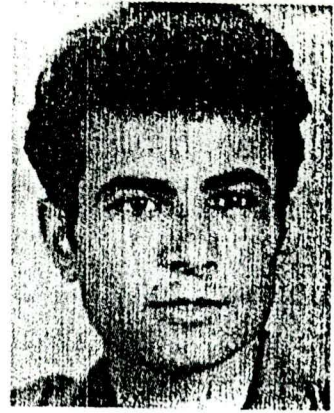

שמעיה, אילן

אילן, בן זקונים לנעמי ושלום, נולד ביום י"ג בתשרי תש"י (6.10.1949) בירושלים. ביום שהוכנס בבריתו של אברהם אבינו, נפל אחיו הבכור שמעון וההורים, שהוכו בהלם כבד, לא יכלו לטפל ברך הנולד. אחיותיו המבוגרות גדלוהו והוא צמח ילד מקסים אך עקשן ושובב, שנחבל לעתים קרובות. בהיותו בן עשר עבר לגור אצל אחותו תמר בקיבוץ אשדות יעקב ושם למד. בתקופה זו היה במסגרת מעוצבת ותקינה, והיא תרמה רבות לגיבוש דמותו. הוא שילב לימודים בעבודה ואהב לעבוד בשדה. כאן מצאה נפשו הפיוטית את ביטויה בחיים בחיק הטבע ובעריכת טיולים רבים. הוא אהב ספורט והרבה לשחק בכדור-סל ולשחות. למרות שאהב את חיי המשק, התגעגע לביתו וחסר היה את החום של הקן המשפחתי. בגיל ארבע-עשרה שב לבית הוריו בירושלים והחל ללמוד בבית-הספר המקצועי כי"ח. הוא היה תלמיד שקדן, חרוץ ומסודר. נער פשוט הליכות, ישר עד למאוד ונכון תמיד לסייע לאחרים ככל יכולתו. למרות שהיה שתקן מטבעו ולא הרבה בדברים, היה עליו וחברותי ואוהב אדם וחברה. הייתה בו שמחת חיים מדבקת ובמסיבות רקד ושר וסחף עמו את כל הנוכחים. גם בירושלים המשיך לעסוק בספורט, הצטיין במשחק הכדורסל והיה חבר בנבחרת ימק"א. בזמנו החופשי הרבה לערוך טיולים ומסעות להכרת נופי הארץ. הייתה לו תבונת כפיים וחוש